

C. P. A. – A apărut „Miracolul vieții” de Sandu Frunză

Publicat pe 5 martie 2026 de [Livia Antonesei](#)

Filosoful și eseistul de idei clujean Sandu Frunză a debutat târziu în poezie, dar calitatea debutului mi-a relevat că de fapt se îndeletnicea cu scrisul acesteia de multă vreme. Și faptul că, după debutul din 2023 cu volumul ***Iubirea ca un vis infinit dăruit unei clipe***, au urmat într-un ritm susținut încă patru volume: ***Dulcea mea toamnă*** (2024), ***Nostalgii*** (2024), ***Iubirea la Cluj*** (2025), iar acum câteva zile ***Miracolul vieții***, mi-a întărit impresia. În sfârșit, un ultim argument al duratei exercițiului poetic al autorului este faptul că pot face acum, la al cincilea volum, aproximativ aceleași aprecieri și evaluări ca la debut.

În fapt, Sandu Frunză este un poet de școală blagiană. Nu știu dacă asta se datorează formației comune, originii geografice comune sau este ceva pur și simplu o comuniune de structură, dar că este un poet de stirpe blagiană mi se pare limpede. Mai important este că, printr-un fel de alchimie căreia numai autorul îi știe rețeta, Sandu Frunză reușește o simbioză dificilă între expresionismul vitalist și cosmic al tînărului Blaga și adîncimile meditative ale maturului. Și, pe deasupra, fără să cadă în epigonism. Nu ai vreo problemă, după ce ai făcut experiența lecturii poeziei lui Sandu Frunză, să-i recunoști sunetul la recitare, timbrul e mereu același, viziunea de asemenea, chiar dacă poetul se manifestă asupra multor teme din capitalul comun al poeților și poeziei. Și chiar timbrul acela permite mici variații, se manifestă în câteva maniere. Din acest motiv am și ales spre ilustrare poeme din diverse zone ale volumului, ipoteza mea fiind că sînt dispuse cronologic. Felicitări autorului. Lectură plăcută tuturor!

Ca orice altă femeie

Ceea ce mă fascina

cel mai mult la ea

Era faptul că se ivea

ca o femeie precum

oricare altă femeie

Știa să pășească legănat

ca visul unei mări

în care ies copiii la scăldat

Știa să zâmbească la fel de bine

cum știa să gătească

Spirite libere veneau

să se hrănească cu descătușarea

născută din arderea unei candelă vibrând

pe masa cu cele mai alese bucate ale

iubirii

mereu pregătită să servească

Știa să mă învăluie cu feminitatea ei

Ca o blândă tristețe lăsată în urmă

în zori

După nopți pline de culori

răvășite de aripa unei păsări
ce și-a luat zborul din lumină
Când mă convingea că timpul
moare și el o dată cu noi
Mă făcea să cred că
am câștigat cel din urmă război
Mereu fericiți în singurătatea
care ne aduce împreună

Ea

Întruchipând bucuria
existenței tragice
pe care nu a asumat-o
până la capăt niciodată
Ieșirea ei din labirint
s-a dovedit mereu motivațională
în întâlnirile informale
în cluburi pierdute în clarobscur
în strălucirea artificială
a sălilor clădirilor de metal și sticlă
O vei recunoaște imediat când
o să îți iasă în cale

Frumoasă precum grâul pregătit

să fie pâinea ce înflorește

în mâinile bătrânilor cerșind

pe străzi lăturalnice

Chitara

Chitara în flăcări

luminând extatic

Voluptatea vieții a învins în adânc

Chitare roșii, albastre, sidefii

și de nuanța nukului înecat în

cireșe amare

Toate puse în armonie de

cahonul cel nătâng

Mângâiat de o mână rafinată și nebună

înmuiată în visul violet

al fetei ce tocmai a plecat

Existențial

Stau pe marginea patului

cum aş sta pe marginea lumii

Toți bolnavii luminii

au coborât în gol

Ca în nebunia visului

fluturilor albaștri
Spitalul cailor și al zebrelor
al girafelor și al puilor de elefanți
e ascuns prin pustiul de-aproape
hrănindu-se cu dorința de libertate
Undeva printre pletele despletite
ale depărtărilor simt
Visul tău înflorind
în umbra rugăciunii

Trecere

De când ai coborât în mine
Toate arterele orașului vibrează de
firescul
Copacilor de la marginea drumului
Zâmbetului tinerilor
de pe terasele străzilor pietruite
Aerului pe care îl respiră
și elitele și cerșetorii
Mi-a spus odată mama
despre cuprinderea sensului vieții
că s-ar afla în altă parte

decât în căutările mele

Am trecut peste spusele ei

Eram deja în trenul curat

și elegant și cu viteza cea bună

Și chiar ea se bucura

de tot ce mi se întâmpla

Nici seva nucului din curte

nici apa izvorului de munte

nici siropul de brad

nici elixirul iubirii necondiționate

nu m-au făcut să mă îndoiesc

pe drum

Timpul ce îmi măsoară trupul

pare să fie misterul tău

Trecerea își revarsă pletele cu blândețe

în interval

Tu ești ceasornicul primit în dar